

בש"פ 1358/14 - יעקב בן יששכר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 1358/14

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: יעקב בן יששכר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בתיקים ע"ח 41892-02-14 ותיק עמ"י 40493-02-14 שניתנה ביום 20.2.2014 על ידי סגן הנשיא, השופט ד"ר עודד מודריק

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כבוד השופט ע' מודריק) מיום 20.2.2014, בגדרה נדחו שני עררים, האחד מטעם המדינה והשני מטעם המבקש.

1. מהבקשה שלפניי, האוחזת שורות ספורות בלבד, לא ניתן להבין דבר לגבי השתלשלות ההליכים אשר הובילה להחלטתו של בית המשפט המחוזי.

מפרוטוקול הדיון בבית המשפט המחוזי ומגוף ההחלטה, ניתן להבין כי נגד המבקש תלויים ועומדים שני כתבי אישום בבית משפט השלום בתל אביב בגין זיוף והעלבת עובד ציבור, וכי בירור שני המשפטים נתקל בקשיים גדולים מאחר שהמבקש נמנע מלהתייצב לדיונים, בכל פעם בתואנות שונות. בנוסף, המבקש נמצא כנראה בהליכי פשיטת רגל. שני השופטים בשני התיקים בבית משפט השלום (כבוד השופט י' יצחק והשופטת מ' ברק-נבו) הוציאו נגד המבקש צווי הבאה, האחד ללא אפשרות שחרור, והשני צו מעצר כנראה עם אפשרות שחרור.

המבקש נעצר ביום 18.2.2014, וביום 19.2.2014 הוגשה בקשה לעצרו עד תום ההליכים.

עמוד 1

2. בית משפט השלום (כבוד השופטת מ' בן-ארי) הורה ביום 20.2.2014 להותיר את המבקש במעצר עד הדין הקבוע לאותו היום לפני כבוד השופט יצחק, כדי שצו המעצר שהוצא על ידו יידון בפניו. לגבי התיק השני המתנהל בפני כבוד השופטת ברק-נבו, הורה בית משפט השלום על שחרורו של המבקש בתנאים הכוללים ערבות עצמית וערבות צד ג' בסך 3,000 ₪ והפקדה עצמית בסך 2,500 ₪. אציין כי החלטת בית משפט השלום לא צורפה לבקשה שלפניי.

על החלטת בית משפט השלום הגיש המבקש ערר, בו ביקש לבטל כליל את תנאי השחרור בערובה שנקבעו בהחלטה. המדינה הגישה גם היא ערר, בו ביקשה להכביד את תנאי שחרורו של המבקש. יצוין כי בדיון עצמו הבהירה המדינה כי אינה מבקשת לעצור את המבקש עד תום ההליכים.

3. בית המשפט המחוזי ציין כי שני השופטים שהורו על מעצרו של המבקש, עשו זאת, ככל הנראה, לאחר שנסיונות רבים לגרום להתייצבותו לדיונים לא צלחו. בית המשפט קבע כי מן הראוי לאכוף את התייצבותו של המבקש לדיונים על ידי קביעת תנאי שחרור מכבידים במובן הכספי, וכי החלטתו של בית משפט השלום נכונה ומידתית.

שני העררים נדחו אפוא, ומכאן הבקשה שלפניי המוגשת אך מטעם המבקש.

4. ככל שניתן להבין מהבקשה, טענת המבקש היא כי שגה בית המשפט בכך שלא דן בתנאי השחרור, ובכך שהורה על העברת התיק לשופט שדן בתיק העיקרי. עוד טוען העורר כי בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי התעלמו מאישורי המחלה שהציג, וכי הוא נמצא בהליך פשיטת רגל כך שאין ביכולתו להפקיד כספים נוספים.

5. דין הבקשה להידחות.

אף אם אניח לטובת המבקש כי עומדת לו האפשרות להגיש בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי, הרי שאין בבקשה דבר המצדיק דיון בבקשה ב"גלגול שלישי".

כך, באשר לטענה כי בית המשפט לא דן בתנאי השחרור, הרי שספק אם מדובר בטענה מבוססת, שהרי בהחלטתו פירט בית המשפט את הערבויות שנקבעו בבית משפט השלום ומצא כי מדובר בהחלטה נכונה ומידתית. על כל פנים, מדובר בטענה אשר אינה מעוררת כל שאלה בעלת חשיבות המצדיקה בירור בערכאה זו. הוא הדין לגבי טענת המבקש בנוגע להתעלמות בית המשפט מהאישורים הרפואיים, ולגבי טענתו כי אין ביכולתו להפקיד כספים נוספים בשל מצבו הכלכלי.

אשר לטענה המשתמעת מהבקשה ולפיה שגה בית משפט השלום בנוגע להעברת הדין לשופט הדן בתיק העיקרי, הרי שמדובר בהחלטה העולה בקנה אחד עם הוראות סעיף 73א(ו) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

6. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ל' באדר א' התשע"ד (2.3.2014).

שׁוֹפֵט
